

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 290/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 335/2008, ako aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 CoE 37/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorou

namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 335/2008, ako aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 CoE 37/2012.

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. V rámci zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere pristúpila po dohode s dlžníkom k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky, resp. rozhodcovskej zmluvy, ktorá založila právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného S., a. s., B. (ďalej len „Stály rozhodcovský súd“), rozhodovať o právnom postavení zmluvných strán pri vzniku sporu. Vzhľadom na omeškanie dlžníka a návrh sťažovateľky, aby Stály rozhodcovský súd autoritatívne deklaroval právo sťažovateľky na úhradu peňažnej pohľadávky a uložil dlžníkovi povinnosť platiť, bola dlžníkovi na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu uložená povinnosť zaplatiť sťažovateľke pohľadávku spoločne s príslušenstvom.

Z dôvodu nesplnenia povinnosti zo strany dlžníka bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávky aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcie na podklade exekučného titulu (rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, pozn.). Okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, avšak v priebehu jej vykonávania následne ex offo exekúciu uznesením sp. zn. 6 Er 335/2008 z 20. septembra 2011 vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Na základe odvolania sťažovateľky bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 1 CoE 37/2012 zo 16. augusta 2012.

Sťažovateľka v sťažnosti formuluje výhrady voči právnym záverom vyplývajúcim z postupu okresného súdu a krajského súdu a z napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré považuje za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetné právne veci,

a zároveň podáva vlastnú interpretáciu príslušných právnych predpisov aplikovateľných na právne veci, ktoré tvorili právny základ napadnutých konaní. Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedeného exekučného konania bolo rozhodnuté bez toho, aby bolo predtým prerušené konanie, resp. rozhodnuté o návrhu sťažovateľky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veciach konajúce sudy nesprávne aplikovali ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, eventuálne porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní, uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 CoE 37/2012 zo 16. augusta 2012 zruší a vec vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd v súvislosti s prípravou na predbežné prerokovanie sťažnosti zistil, že 11. decembra 2012, teda dva dni pred podaním tejto sťažnosti, bola ústavnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľky vedená pod sp. zn. Rvp 14730/2012, ktorou žiadala o vydanie rozhodnutia, ktorým by rovnako ako v prípade tejto sťažnosti ústavný súd vyslovil okrem iného aj porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 335/2008, ako aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 CoE 37/2012, zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 CoE 37/2012 zo 16. augusta 2012, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie vedenej v prospech

sťažovateľky a sťažovateľke priznal primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podľa § 24 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Porovnaním sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 14730/2012 a sp. zn. Rvp 14808/2012 ústavný súd zistil, že sťažovateľka nimi namieta postupy okresného súdu a krajského súdu v totožných súdnych (exekučných) konaniach a žiada v nich vysloviť porušenie tých istých práv, priznať rovnakú výšku finančného zadost'učinenia a priznať úhradu trov konania. V sťažnosti z 11. decembra 2012 vedenej pod sp. zn. Rvp 14730/2012 navyše sťažovateľka žiada vysloviť porušenie aj ďalších práv vyplývajúcich z ústavy, resp. z dohovoru a zrušiť aj rozhodnutie okresného súdu.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že v čase doručenia tejto sťažnosti ústavnému súdu, kedy podľa § 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde konanie začína, t. j. 13. decembra 2012, ústavný súd už v tej istej veci viedol pod sp. zn. Rvp 14730/2012 konanie začaté 11. decembra 2012. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 14808/2012 ako neprípustnej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že sťažnosť doručená 11. decembra 2012 obsahuje rozsiahlejšiu argumentáciu, ako aj formuláciu petitu než sťažnosť doručená ústavnému súdu 13. decembra 2012, keďže sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 14730/2012 a sp. zn. Rvp 14808/2012 obsahujú návrh na vyslovenie porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, resp. postupom krajského súdu a obsahujú návrh na zrušenie totožného rozhodnutia krajského súdu, priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, ako aj úhrady trov konania, čoho sa sťažovateľka domáhala aj v sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 14730/2012.

Vzhľadom na zistenie neprípustnosti sťažnosti a jej celkové odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd sa bližšie nezaoberal argumentáciu obsiahnutou v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2013